

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9Csp/71/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122204411
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8122204411.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D., právne zastúpený JUDr. Igor Šafranko, advokátska kancelária, so sídlom ul. Sovietskych hrdinov č. 163/66, 08901 Svidník, IČO: 31954448, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36234176, právne zastúpený Advokátska kancelária GOLIÁŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 47234679, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o vydanie bezdôvodného obohatenia 204,76 eura a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

Žalobu v časti o určenie, že úver poskytnutý na základe zmluvy o hotovostnom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 05.09.2014 je bezúročný a bez poplatkov zamietá.

Žalobu v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia zamietá.

V časti konania uvedeného vo výrokoch I. a II. tohto rozsudku je žalobca povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov.

Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o hotovostnom úvere a zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 05.09.2014 v znení:

„Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o hotovostnom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere sú úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. s kódom ISH 213. Vy ako klient svojím podpisom potvrdzujete, že ste úverové podmienky prevzali, ste s nimi oboznámený, sú Vám všetky ustanovenia zrozumiteľné, považujete ich za dostatočne určité a prejavujete súhlas nimi byť viazaný.“
je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. Hotovostný úver a revolvingový úver v zmluve o hotovostnom úvere a v zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 05.09.2014 v hlave V podmienky splácania úveru § 4 v znení:

„Ako variabilný symbol pre platbu splátok uvádzajte číslo zmluvy. Ak číslo neuvediete, nebudeme schopní platbu identifikovať a budeme to brať ako nezaplatenie splátky úveru so všetkými dôsledkami.“

je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. Hotovostný úver a revolvingový úver v zmluve o hotovostnom úvere a v zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 05.09.2014 v hlave VI. Podmienky zabezpečenia úverovej pohľadávky § 1 v znení:

„Dohodli sme sa, že ak sa oneskoríte so splácaním úveru, sme oprávnení požadovať, aby Vám platca Vašej mzdy, ďalej iba zamestnávateľ, vykonal zrážku zo mzdy. Zrážka bude vo výške dvojnásobku pravidelnej mesačnej splátky stanovenej v zmluve, maximálne však vo výške pripúšťajúcej ich platnými právnymi predpismi, a to až do uhradenia dlžných splátok úveru.“

je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. Hotovostný úver a revolvingový úver v zmluve o hotovostnom úvere a v zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 05.09.2014 v hlave XVIII. Sankcie účtované v dôsledku Vášho omeškania § 1 v znení:

„Ak sa omeškáte s úhradou splátky, máme právo vyúčtovať a vy ste povinný nám uhradiť poplatok za upomienku vo výške 5 € v prípade prvej upomienky a 12 € v prípade druhej a ďalšej upomienky.“

je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. Hotovostný úver a revolvingový úver v zmluve o hotovostnom úvere a v zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 05.09.2014 v hlave XVIII sankcie účtované v dôsledku Vášho omeškania § 2 v znení:

„Ak sa omeškáte s úhradou splátky, máme právo Vám vyúčtovať zmluvnú pokutu vo výške 17 €, ktorú musíte uhradiť.“

je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V časti konania o vyhlásenie neprijateľných zmluvných podmienok je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou došlou súdu dňa 27.01.2022 sa žalobca domáhal a) určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, b) vydania bezdôvodného obohatenia, c) určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok.

Žalobca v žalobe uviedol: „So žalovaným som uzatvoril spotrebiteľskú zmluvu. Ide o Zmluvu o hotovostnom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 5.9.2014 (ďalej len Zmluva). Na základe Zmluvy mi bol poskytnutý bezúčelový úver vo výške 1 250,-- eur, s výškou mesačnej splátky 40,41 eura, s ročnou úrokovou sadzbou 23,03 %, s RPMN 25,9 % a s priemernou RPMN 44,06 %. Celková čiastka, ktorú som mal žalovanému zaplatiť predstavovala sumu 1 939,68 eura.

Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej ako ZoSÚ), platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy.

Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem iného obsahovať:

- dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ),

- ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ).

Podľa § 11 ods.1 písm. b) ZoSÚ: „Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y)

Zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/ a j/ ZoSÚ.

Aj keby úver nebol bezúročný a bez poplatkov z dôvodov uvedených vyššie, tak v úverovej zmluve je uvedená výška ročnej úrokovej sadzby 23,03 %. V tejto súvislosti poukazujem na priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov, v septembri 2014, vo výške 10,19 % p.a. Z uvedeného vyplýva, že úrok stanovený

veriteľom v úverovej zmluve je viac ako dvojnásobne vyšší. Výška úrokov musí byť v súlade s § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. V opačnom prípade je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 M Cdo 1/2009 zo dňa 31. júla 2009). Vzhľadom na uvedené považujem ročnú úrokovú sadzbu uvedenú v Zmluve o hotovostnom úvere, č. XXXXXXXXXX, zo dňa 5.9.2014 vo výške 23,03 %, za absolútne neplatnú.

Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa dokladov, ktoré sa mi zachovali, som žalovanému na predmetný úver zaplatil sumu v celkovej výške 1 454,76 eura.

Keďže žalovaný mi poskytol úver vo výške 1 250,-- eur a podľa predložených dokladov o platbách splátok úveru, som mu zaplatil sumu 1 454,76 eura, mohol sa tak žalovaný na môj úkor bezdôvodne obohatiť minimálne o sumu 204,76 eura.

Bezdôvodné obohatenie vo výške 204,76 eura pozostáva z časti splátky z 11.4.2017 vo výške 2,71 eura a z piatich splátok zaplatených od 09.05.2017 do 04.01.2018 vo výške 40,41 eura (2,71 eura + (5 x 40,41 eura)).

O podozrení, že sa žalovaný na môj úkor bezdôvodne obohatil, som sa dozvedel od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, o čom Prehlásenie z 30.11.2021 v prílohe predkladám.

Podmienkou priznania mi bezdôvodného obohatenia je posúdenie súdom, či ide o úver bezúročný a bezpoplatkový a z tohto zistenia súdu sa aj ja dozviem, či sa žalovaný na môj úkor bezdôvodne obohatil, alebo nie, a v akej výške.

Podľa § 11 ods. 4 ZoSÚ: „Spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.“

Z ustanovenia § 11 ods. 4 ZoSÚ vyplýva, že spotrebiteľ má vždy právo žiadať, aby súd posúdil či je úver bezúročný a bez poplatkov výrokom rozsudku, a to bez ohľadu na to, či by inak mohol túto otázku posúdiť len ako otázku predbežnú.

Podľa § 53 ods. 1 OZ „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.“

Zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, v znení:

„Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o hotovostnom úvere (ďalej iba „Zmluva“) a Zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej iba „Zmluva o úvere z karty“) sú úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. s kódom E.. Vy, ako klient svojim podpisom potvrdzujete, že ste úverové podmienky prevzali, ste s nimi oboznámený(á), sú Vám všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, považujete ich za dostatočne určité a prejavujete súhlas byť nimi viazaný(á).“ 1. napádaná zmluvná podmienka.

Zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, uvedenú v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. – hotovostný úver a revolvingový úver, v Hlave 5. Podmienky splácania úveru, § 4, v znení: „Ako variabilný symbol pre platbu splátok uvádzajte číslo zmluvy. Ak číslo nevediete, nebudeme schopní platbu identifikovať a budeme to brať ako nezaplatenie splátky úveru so všetkými dôsledkami.“ – 2. napádaná zmluvná podmienka.

Zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, uvedenú v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. – hotovostný úver a revolvingový úver, v Hlave 6. Podmienky zabezpečenia úverovej pohľadávky, § 1, v znení: „Dohodli sme sa, že ak sa oneskoríte so splácaním úveru, sme oprávnení požadovať, aby Vám platca Vašej mzdy (ďalej iba „zamestnávateľ“) vykonával zrážku zo mzdy. Zrážka bude vo výške dvojnásobku pravidelnej mesačnej splátky stanovenej v zmluve (maximálne však vo výške pripúšťanej platnými právnymi predpismi), a to až do uhradenia dlžných splátok úveru.“ – 3. napádaná zmluvná podmienka.

Zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, uvedenú v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. – hotovostný úver a revolvingový úver, v Hlave 18. Sankcie účtované v dôsledku Vášho omeškania, § 1, v znení: „Ak sa omeškáte s úhradou splátky, máme právo Vám vyúčtovať a Vy ste povinný(á) nám uhradiť poplatok za upomienku vo výške 5 EUR v prípade prvej upomienky a 12 EUR v prípade druhej a ďalšej upomienky.“ – 4. napádaná zmluvná podmienka.

Zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, uvedenú v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. – hotovostný úver a revolvingový úver, v Hlave 18. Sankcie účtované v dôsledku Vášho omeškania, § 2, v znení: „Ak sa omeškáte s úhradou splátky, máme právo

Vám vyúčtovať zmluvnú pokutu vo výške 17 EUR, ktorú musíte uhradiť.“ – 5. napádaná zmluvná podmienka.“

Žalovaný sa k žalobe vyjadril takto:

„Doba trvania zmluvy a termín koneenej splatnosti

Cie3om ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona e. 129/2010 Z.z. o spotrebite3ských úveroch je, aby mal spotrebite3 informáciu, aká je doba trvania zmluvy o spotrebite3skom úvere a kedy je koneená splatnosť poskytnutého úveru. Aj keď Zmluva neuvádza presný eíselný dátum ukoneenia zmluvy, verite3 použil objektívne zistite3né kritéria, pod3a ktorých spotrebite3 musí vedie?, aká je doba trvania zmluvy o spotrebite3skom úvere a kedy je koneená splatnosť poskytnutého úveru. Máme za to, že zmluva o spotrebite3skom úvere obsahuje náležitosti pod3a ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona e. 129/2010 Z.z. aj vtedy, pokia3 verite3 použije objektívne zistite3né kritéria, z ktorých je nepochybne možné urei? dobu trvania zmluvy a termín koneenej splatnosti úveru, tak ako je tomu v danom prípade. Spotrebite3 teda disponuje informáciou, aká je doba trvania zmluvy o spotrebite3skom úvere a kedy je koneená splatnosť poskytnutého úveru, a preto je cie3 sledovaný ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) zákona e. 129/2001 Z.z. dosiahnutý. Z dátumu koneenej splatnosti uvedenej v úverovej zmluve je žalobcovi jednoznaene jasné a zrejmé, kedy nastane koneená splatnosť úveru, preto má žalovaný za to, že uvedená náležitosť úverovej zmluvy je splnená v zmysle § 9 ods. 2 písm. f).

Predpoklady RPMN

Výška RPMN je v úverovej zmluve uvedená korektne spolu s predpokladmi pre jej výpoeet, ktoré sú uvedené priamo v úverovej zmluve. Jednotlivé predpoklady pre výpoeet RPMN sú uvedené priamo v úverovej zmluve v easti ÚVER úverovej zmluvy, kde sú špecifikované všetky položky, potrebné na výpoeet RPMN, ktoré sa v zmysle vyššie uvedeného vzorca na výpoeet RPMN dopaoajú.

Okrem toho zákon e.129/2010 Z.z. v znení platnom a éuinom ku dou uzatvorenia úverovej zmluvy v ustanovení § 9 ods. 2 písm. k) uvádza: „roenú percentuálnu mieru nákladov a celkovú eiastku, ktorú musí spotrebite3 zaplati?, vypoeitané na základe údajov platných v ease uzatvorenia zmluvy o spotrebite3skom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpoeet tejto roenej percentuálnej miery nákladov“. Z eoho jednoznaene a nepochybne vyplýva, že uvádzanie vzorca výpoetu do úverovej zmluvy nie je povinnou náležitosťou.

Smernica vo svojom ustanovení požaduje uviesť RPMN „zrozumite3ne a struene“, eo by malo byť rozhodujúcim kritériom pre eurokomformný výklad predmetného ustanovenia zákona o spotrebite3ských úveroch.

Jednotlivé predpoklady pre výpoeet RPMN sú špecifikované priamo v úverovej zmluve v easti Úver, kde sú uvedené všetky položky, ktoré do vzorca vstupujú. Konkrétne ide o:

výška úveru: 1.250 eur

výška mesačnej splátky: 40,41 eur

počet splátok: 48

úroková sadzba: 23,03%

RPMN: 25,9%

priemerná RPMN: 44,06%

celková čiastka splatná spotrebiteľom: 1.939,68 eur

termín konečnej splatnosti: 48 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci

termín prvej splátky: mesiac po poskytnutí úveru

Žalovaný preto zastáva názor, že v zmluve uviedol správne výšku RPMN spolu s predpokladmi jej výpočtu.

Výška odplaty a úroková sadzba

V čase uzatvorenia úverovej zmluvy bola výška úrokov upravená ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení: Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Výška úrokovej sadzby nie je pevne stanovenou veličinou, ktorá je konštantná pre všetky banky a nebankové subjekty na trhu. Závisí od ponuky jednotlivých bankových a nebankových subjektov úvery s akou výškou úrokovej sadzby spotrebiteľom ponúknu. Úroková sadzba býva ovplyvnená najmä ponukou

a dopytom po kapitále, ale aj mnohými ďalšími faktormi, ktorými sú napríklad inflácia, rizika, výška úveru alebo doba splatnosti úveru. Výška úrokovej sadzby potom odzrkadľuje, nakoľko rizikové je poskytnutie toho-ktorého úveru tomu ktorému žiadateľovi. A teda, čím je doba splácania úveru dlhšia a bonita klienta nižšia, tým vyššiemu riziku sa vystavuje ten, kto finančne prostriedky poskytuje, že uver mu nebude riadne splatený. Je všeobecne známe, že nebankové subjekty poskytujú úvery s vyšším rizikom ako banky, pričom cena rizika sa prejavuje práve vo výške odplaty za poskytnutý úver. Aj zo štatistik uvedených na internetovej stránke NBS vyplýva, že úroky, resp. odplaty za poskytnuté úvery budú vždy pri bankách rádovo nižšie ako pri poskytovaní úverov nebankovými spoločnosťami.

V zmysle nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonáva ustanovenie § 53 ods. 6

Občianskeho zákonníka je maximálna povolená výška odplaty upravená nasledovne:

§ 1a ods. 1 nariadenia č. 87/1995:

Ods. 1) „Ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.“

Ods. 3) „Ak ide o poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi na nájom a kúpu veci, ktorú spotrebiteľ užíva s právom jej kúpy po uplynutí dojednaného času užívania (lízingu), a súčasťou odplaty je aj havarijné poistenie, je najvyššia prípustná výška odplaty 2,5-násobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 ročne.“

Ods. 4) „Najvyššia prípustná výška odplaty sa posudzuje podľa pravidiel uvedených v odsekoch 1 až 3 ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.“

§ 1 ods. 4) : „Na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

Podľa § 9 ods. 2 písm. z) zákona č. 129/2010 Z.z. je úprava výšky priemernej hodnoty RPMN stanovená nasledovne:

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Na základe podkladov ministerstva financií SR na stránke F. o súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrtrok 2014 je stanovená výška priemernej RPMN na hodnotu 14,36%. V zmysle § 1a ods. 1 je prípustná odplata vo výške dvojnásobku priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov stanovenej podľa §1 ods. 4. Zmluva obsahuje RPMN vo výške 25,9%, teda prípustná v zmysle citovaného ustanovenia by bola až do výšky 28,72% (14,36x2). Z uvedených ustanovení vyplýva, že výška odplaty je v zákonomnom rozmedzí, preto nespĺňa žalobcom definované kritérium rozporu s dobrými mravmi.

Ako vyplýva z výroku rozsudku, súd žalobu v časti a) a b) zamietol, súhlasiac v celom rozsahu s argumentáciou žalovaného.

K tvrdenému nedostatku zmluvy podľa § 9 ods.2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch - Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa bodu 40. Zmluvy – „prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po kalendárnom mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka.“ Ustanovenie je dostatočne čitateľné.

Podľa bodu 43. Zmluvy: lehota splatnosti je 48 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci.

Žalobca sa odvoláva na rozhodnutia KS v Prešove, ktoré však boli vydané pred nižšie citovanými rozhodnutiami NS SR, ktoré už tvoria ustálenú súdnu prax.

Podľa NS SR sp. zn. 7Cdo/277/2021:

„15. V rozhodnutí sp. zn. 2Cdo/69/2020 zo dňa 30. novembra 2021, týkajúcom sa podobnej skutkovej a právnej problematiky najvyšší súd dospel k záveru, že „25. Eurokonformným výkladom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 30. apríla 2018, ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 30. apríla 2018 nemožno od dodávateľov (veriteľov) žiadať, aby v nich uvádzali presný termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. uvádzalo tento pojem („termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“), je za použitia eurokonformného výkladu práva možné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len vyjadruje požiadavku na uvedenie „dĺžky, či doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere“. 26. Podľa názoru dovolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v dôvodovej správe, tak ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. c) Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica“). 27. Vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie dovolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je nutné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala okrem doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru dokonca v podobe konkrétneho dátumu. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z. z. hovorí o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej náležitosti (t. j. k dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a aj termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru) osobitne, ale len vyjadruje požiadavku na uvedenie „doby, či dĺžky trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere“ v súlade s článkom 10 ods. 2 písm. c) Smernice.

16. Dovolací súd zo spisu zistil, že na základe úverovej zmluvy č. XX/XXX/XX. uzatvorenej stranami sporu 09. mája 2012 bol žalobkyňou žalovanej poskytnutý bezúčelový úver vo výške 6.800,- eur, s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 14,9 %, s ročnou percentuálnom mierou nákladov (RPMN) 16,78 %, priemernou hodnotou RPMN 12,45 % a celkovou čiastkou splatnou spotrebiteľom vo výške 13.314,- eur, s mesačnou splátkou 108,96 eur, splatnou v 11. deň v kalendárnom mesiaci. Klient sa zaväzuje, že celý úver s príslušenstvom bude uhradený do 120 mesiacov odo dňa podpisu úverovej zmluvy, pričom banka vykoná poslednú splátku v deň uvedený v bode 5.2. (v 11. deň kalendárneho mesiaca) posledného mesiaca tejto lehoty.

17. Dovolací súd má za to, že priamo v texte predmetnej úverovej zmluvy v rámci bodov 5 je podľa dostatočne jasne, určito a zrozumiteľne definovaný termín splatnosti 1. splátky a rovnako je z tohto bodu zrejмый aj dátum konečnej splatnosti úveru, t. j. poslednej úverovej splátky, a to aj pre priemerného spotrebiteľa, t.j. 120 mesiacov odo dňa podpisu úverovej zmluvy.

18. V zmysle vyššie uvedeného teda eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z. z. v znení v dobe uzavretia zmluvy umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné uvedenie požadovaných informácií vo vzťahu ku každej náležitosti (t. j. k dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a aj termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru) osobitne, ale len vyjadruje požiadavku na uvedenie „doby, či dĺžky trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere“ v súlade s článkom 10 ods. 2 písm. c) Smernice, v zmysle ktorého zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza dĺžku trvania zmluvy o úvere.

Podľa NS SR sp. zn. 2Cdo/69/2020:

25. Eurokonformným výkladom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 30. apríla 2018, ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 30. apríla 2018 nemožno od dodávateľov (veriteľov) žiadať, aby v nich uvádzali presný termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. uvádzalo tento pojem („termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“), je za použitia eurokonformného výkladu práva možné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len vyjadruje požiadavku na uvedenie „dĺžky, či doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere“.

26. Z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z. z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala okrem dĺžky trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru dokonca v podobe konkrétneho dátumu. Podľa názoru dovolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v dôvodovej správe, tak ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. c/ Smernice.

27. Vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. f/zákona č. 129/2010 Z. z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie dovolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je nutné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala okrem doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru dokonca v podobe konkrétneho dátumu. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z. z. hovorí o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej náležitosti (t. j. k dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a aj termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru) osobitne, ale len vyjadruje požiadavku na uvedenie „doby, či dĺžky trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere“ v súlade s článkom 10 ods. 2 písm. c/ Smernice.

30. Zo spisu dovolací súd zistil, že na základe úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX (formálne označenej ako Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, č. I. 10 a nasl. spisu) uzatvorenej stranami sporu 30. januára 2016 bol žalovaným žalobkyni poskytnutý bezúčelový úver vo výške 6.500 eur, s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 15,02 %, s ročnou percentuálnom mierou nákladov (RPMN) 16,2 %, priemernou hodnotou RPMN15,55 % a celkovou čiastkou splatnou spotrebiteľom vo výške 10.297,56 eur, s mesačnou splátkou 133,47 eur, splatnou v 15. deň v kalendárnom mesiaci, s tým, že prvá anuitná splátka bude splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru, pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci, termín konečnej splatnosti 78 mesiacov po poskytnutí úveru, a do 15. dňa v poslednom mesiaci.

30.1. Podľa názoru dovolacieho súdu v danom prípade uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere v bode 27. až 39. (č. I. 11 a nasl. spisu) určovala primeraným spôsobom výšku úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úrokovú sadzbu, anuitnú splátku, poplatok za poskytnutie úveru, dátum uzatvorenia zmluvy.

30.3. Pokiaľ ide o posúdenie správnosti záveru odvolacieho súdu, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z. (v znení v dobe uzavretia zmluvy, aktuálne ustanovenie § 9 ods. 2 písm. d/), a preto je potrebné úver považovať za úver bezúročný a bez poplatkov, tak je potrebné uviesť, že eurokonformný výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z. v znení v dobe uzavretia zmluvy (30. január 2016) umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné uvedenie požadovaných informácií vo vzťahu ku každej náležitosti (t. j. k dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a aj termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru) osobitne, ale len vyjadruje požiadavku na uvedenie „doby, či dĺžky trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere“ v súlade s článkom 10 ods. 2 písm. c/ Smernice (viď vyššie body 15. až 27. aj 29. tohto rozhodnutia).

Podľa NS SR sp. zn. 1Cdo/167/2021:

15. Druhá z dovolateľom nastolených otázok priamo súvisí s tým ako dostatočne zrozumiteľným spôsobom vyjadriť dobu trvania spotrebiteľského úveru, resp. doby či dĺžky trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere (podľa rozhodnutia sp. zn. 2 Cdo 69/2020). Podľa dovolateľa aj napriek v zmluve nejasej formulácii „do splatenia všetkých záväzkov Klienta podľa Zmluvy“ súdmi posudzovaná zmluva dostatočným spôsobom napĺňa požiadavky vyjadrené v § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 30.4.2018, aj v prípade ak údaj o dobe trvania zmluvy vyplýval z jednotlivých ustanovení ako celku. (bližšie k otázke viď bod 3.2).

16.1. Podľa dovolacieho súdu dobu trvania spotrebiteľského úveru je potrebné vo všeobecnosti chápať ako celkovú dobu medzi uzatvorením zmluvy a okamihom, dokedy je spotrebiteľ povinný najneskôr splatiť úver, resp. pokiaľ je tento okamih závislý na ďalších okolnostiach predpokladaný okamih konečného splatenia úveru. Ak je spotrebiteľských úver uzavretý na dobu určitú dobu trvania spotrebiteľského úveru, možno uvádzať v prípade krátkodobých spotrebiteľských úverov napríklad v týždňoch, mesiacoch, resp. nie sú vylúčené ani dni.

16.2. V posudzovanom prípade, hoci len samotná v zmluve explicitne uvedená formulácia doby trvania úveru („do splatenia všetkých záväzkov Klienta podľa Zmluvy“) bola aj podľa dovolacieho súdu nejasná a

nedostatočná, na splnenie požiadavky podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 30.4.2018. No súčasne sa dovolací súd domnieva, že z celkového obsahu konkrétnych zmluvných dojednaní medzi stranami bolo možné zistiť údaj o - dobe, či dĺžke trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala okamih, dokedy je spotrebiteľ povinný najneskôr splatiť úver - termín konečnej splatnosti zmluvy - údaj 5/2020 (máj 2020), tento údaj zároveň odpovedal údaju - 120-tich mesačných splátok od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere - dňa 21.4.2015, so splatnosťou prvej splátky - dňa 20.6.2015 a splatnosťou ďalších splátok vždy - 20. dňa v mesiaci.

16.3. Preto podľa dovolacieho súdu, i bez explicitného uvedenia údajov o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere (napr. v konkrétnom prípade - doba trvania úveru: 120 mesiacov), je zrejmé, že zmluva o spotrebiteľskom úvere primeraným a zrozumiteľným spôsobom, neprípúšťajúcim pochybnosti aj z perspektívy tzv. priemerného spotrebiteľa, obsahovala informáciu pre spotrebiteľa o dobe (či čase) jej trvania v súlade s § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 30.4.2018 vo svetle eurokonformného výkladu článku 10 ods. 2 písm. c/ smernice o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, a tak umožňovala spotrebiteľovi v čase podpisu zmluvy poznať časový rozsah záväzku.

17. Preto dovolací súd považuje za dôvodnú námietku dovolateľa, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení otázky (ne)splnenia obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcich z uvedeného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 30.4.2018.

4.4. V prejednávanej veci tak má súd za to, že pre priemerného spotrebiteľa muselo byť zrejmé s prihliadnutím na ním predložený splátkový kalendár, že prvá splátka bola splatná dňa 19.10.2014, ostatné splátky boli splatné v 15. deň mesiaca a doba trvania zmluvy a konečná splatnosť boli dňa 15.09.2018. Žalobca ako priemerný spotrebiteľ tak nemôže tvrdiť, že nevedel dokedy pri riadnom plnení jeho povinností má zmluvný vzťah trvať. Požiadavky žalobcu ako by uvedená náležitosť mala byť vyjadrená považuje súd za prejatý formalizmus, ktorý NS SR odmietol.

K tvrdenému nedostatku zmluvy podľa § 9 ods.2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch - Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

V zmluve je uvedená RPMN vo výške 25,90 %.

Žalobca sa odvoláva na rozhodnutia KS v Prešove, ktoré však boli vydané pred nižšie citovaným rozhodnutím NS SR, ktoré už tvorí ustálenú súdnu prax.

Podľa NS SR sp. zn. 7Cdo/183/2020:

12. Dovolací súd, na rozdiel od súdov nižších inštancií, zastáva názor, že zo znenia § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom zákon nepožaduje ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Takúto požiadavku pritom nie je možné vyvodiť gramatickým (jazykovým) ani teleologickým (účelovým) výkladom daného zákonného ustanovenia.

12.2. V posudzovanom prípade zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne neuvádza uviesť v zmluve i matematický výpočet výšky ročnej percentuálnej miery nákladov, ako to vyplýva z dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu. Pokiaľ by takúto požiadavku mal zákonodarca v úmysle, nič mu nebránilo uviesť ju v danej právnej norme. Zákonodarca pritom formulačne jednoznačne požaduje, aby boli v zmluve uvedené len predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom pod predpokladmi nie je možné rozumieť uvedenie vzorca výpočtu, ktorý (vzorec) je len jeden, navyše spotrebiteľovi prístupný priamo v zákone, v jeho prílohe č. 2. Pokiaľ dovolací súd považuje za predpoklad na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov i vzorec na jej výpočet, s týmto sa dovolací súd nestotožňuje.

12.3. Z uvedených dôvodov potom záver súdov nižších inštancií, že predmetná zmluva v rozpore s § 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch neobsahuje zákonnú náležitosť, a to všetky predpoklady použité pre výpočet RPMN, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch, nie je správny.

5.4. V prejednávanej veci tak má súd za to, že výklad sporného ustanovenia žalobcom je prejatým formalizmom, ktorý NS SR odmietol. Predpoklady výpočtu RPMN a to výška úveru: 1250,00 €, počet

splátok: 48, dátum úveru: 05.09.2014, dátum prvej splátky: 19.10.2014, periodicita splátok: mesačne, deň splátky: 15, výška splátky: 40,41 €, z dokladov predložených žalobcom jednoznačne vyplývajú.

Žalobca má tiež za to, že úrok vo výške 23,03% ročne je v rozpore s dobrými mravmi.

S touto námietkou opätovne nemožno súhlasiť a to s poukazom na nasledujúce rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Cdo/171/2019 - 1. Žalobca sa žalobou podanou 14. marca 2018 domáhal uloženia žalovanej povinnosti zaplatiť mu sumu 1.312,12 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 6. marca 2018 do zaplatenia (okrem náhrady trov konania). Svoj nárok odvodzoval zo zmluvy o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXX, ktorú uzavrel s právnou predchodkyňou žalovanej v osobe obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., 9. januára 2013 (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej mu boli zo strany žalovanej poskytnuté peňažné prostriedky v sume 3.186,19 €, ktoré mal splatiť v 48 mesačných splátkach vo výške 111,20 €, s termínom konečnej splatnosti 1/2017, ročnou percentuálnou mierou nákladov (ďalej len „RPMN“) 32 %, úrokovou sadzbou 32 % p. a. a celkovými nákladmi spotrebiteľa 2.151,41 €. Žalobca na účet žalovanej ku dňu podania žaloby zaplatil sumu 4.501,31 €. Pretože úver považoval za bezúročný a bez poplatkov, žalovanú sumu vo výške 1.312,12 € označil bezdôvodným obohatením na strane žalovanej, ktoré požaduje zaplatiť podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej tiež len „O.z.“) spolu so zákonným úrokom z omeškania od dňa nasledujúceho po dni uplynutia lehoty na dobrovoľné vydanie bezdôvodného obohatenia, o ktoré žiadal žalovanú listom z 27. februára 2018.

2. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 10. augusta 2018 č.k. 27Csp/56/2018-51 I. žalobu zamietol a II. žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 497 Obchodného zákonníka (zákona č. 513/1991 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení), § 52 ods. 1, 3 a 4, § 53 ods. 6 a § 107 ods. 1 a 2 O.z., § 1 ods. 1 a § 10d ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a § 1, § 2 písm. a/, b/, d/ a g/, § 9 ods. 2 písm. f/ a § 11 ods. 1 písm. b/ a d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Vykonaným dokazovaním nezistil, že by zmluva obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky, príp. by v nej absentovali zákonné náležitosti, čo by malo za následok, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že je povinnosťou žalobcu plniť si svoje záväzky z úverovej zmluvy a žalobu, ktorou sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia zamietol ako nedôvodnú. K námietke neprimeranej odplaty za poskytnutý úver uviedol, že RPMN v čase uzavretia zmluvy bola pre podobný typ úveru vo výške 20,90 %. Odplata úveru poskytnutého právnou predchodkyňou žalovanej (32 %), nepredstavuje podstatne prevýšenie odplaty obvykle požadovanej v tom čase na finančnom trhu a v § 1a ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Z.z. zákonodarca (? , keď už, tak „nariaďujúci“ - pozn. Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ďalej tiež len „najvyšší súd“ alebo „dovolačný súd“) určil pre úvery poskytnuté od 1. júna 2014 strop pre odplatu v podobe dvojnásobku priemernej RPMN. Ak by sa mal uvedený strop použiť aj na predmetný úver, ani tento strop nebol v danom prípade prekročený. Uviedol, že podľa § 53 ods. 6 O.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bolo možné dohodnúť odplatu, ktorá by prevyšovala tzv. obvyklú odplatu na finančnom trhu. Za podstatné prevýšenie nie je podľa neho možné považovať prevýšenie o 11 percentuálnych bodov, pričom za základný údaj pri porovnaní odplaty súd vychádzal z priemernej RPMN platnej v tom čase (správne zrejme „považoval priemernú RPMN platnú ...“ - opäť pozn. najvyššieho súdu). Odplata za poskytnutý úver neprevyšovala ani dvojnásobok priemernej RPMN všetkých typov spotrebiteľských úverov, ktorá bola v tom čase na úrovni 20,15 %. Z uvedených dôvodov nešlo odplatu vo výške 32 % považovať za neprimeranú, ktorá by bola v rozpore s dobrými mravmi. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z.z. v znení zákona č. 87/2017 Z.z. a dnes už i zákona č. 350/2018 Z. z., ďalej len „C.s.p.“).

20. Dovoláním napadnuté rozhodnutie je ale založené na odlišnom pravidle. Odvolací súd sa komplexne zaoberal posúdením predmetnej úverovej zmluvy, posudzoval všetky námietky žalobcu o bezúročnosti úveru z dôvodu absencie termínu konečnej splatnosti úveru a z dôvodu dojednaného úroku vo výške 32 %, ktorý bol podľa názoru žalobcu odplatou neprimerane vysokou, a teda v rozpore so zákonom, ako aj s dobrými mravmi. Odvolací súd zdôraznil, že nie je možné posudzovať primeranosť, resp. neprimeranosť výšky úrokov úveru len vzhľadom na ich konkrétne číselné vyjadrenie, tak ako to urobil žalobca v žalobe i v odvolaní, keď poukázal na rôzne rozhodnutia súdov, ale uvedenú primeranosť, resp. neprimeranosť úrokov je treba posúdiť v každom prípade individuálne porovnaním s priemernou výškou úrokov (resp. celkovej odplaty za poskytnutie úveru) v čase uzatvárania konkrétnej úverovej zmluvy. Rozhodnutie odvolacieho súdu teda nebolo založené na tom, že absentovalo posúdenie primeranosti,

resp. neprimeranosti výšky úrokov, naopak po vykonanom dokazovaní a posúdení výšky úrokov oboma súdmi tieto zhodne prišli k záveru, že pri určení dojednaného úroku vo výške 32 % nedošlo k rozporu s dobrými mravmi.

23. V dovolaní napádanom rozsudku v tentoraz prejednávanej veci sa odvolací súd vysporiadal s argumentom žalobcu, ktorým tvrdil, že odplata za úver vo výške 32 % je neprimerane vysoká a v rozpore s dobrými mravmi. Odvolací súd preskúmal výšky úverových sadziieb pri nových obchodoch zverejnených na stránke Národnej banky Slovenska ku dňu uzavretia samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t.j. v januári 2013. V čase reálneho uzavretia zmluvy (teda v čase vzniku „nového obchodu“) boli úrokové miery nových obchodov vo výške 15,12 % (viď štatistické údaje - banková úroková štatistika - úvery - F. <G.> <G.>) a odvolací súd zdôraznil, že v danej štatistike sú obsiahnuté a vyjadrené štatistické údaje o výške úrokových sadziieb bánk, pričom žalobca opakovane žiadal (a následne mu bol i opakovane poskytnutý) úver od nebankovej spoločnosti (Consumer Finance Holding, a.s.). Ročná úroková sadzba v úverovej zmluve, uzatváraanej s nebankovou spoločnosťou, ktorá má prirodzene iné, miernejšie podmienky pre posúdenie bonity žiadateľa o úver ako banka, bola dohodnutá vo výške 32 %. Úrokové miery úverov v čase január 2013 poskytovaných bankami boli vo výške 15,12 %. Pokiaľ sa žalobca opakovane rozhodol požiadať o úver nebankovú spoločnosť, ktorá poskytnutie úveru úročila vo vyššie uvedenej výške a nie banku, ktorá v tom čase úvery úročila sadzbou 15,12 %, uzavretie takej zmluvy bolo jeho slobodným rozhodnutím, keď vstúpil do úverového vzťahu, kde poskytnutie úveru prekračuje priemerné úrokové miery úverov poskytovaných bankami približne dvojnásobne. Takéto vyššie úročenie nemožno však považovať za podstatné prevýšenie odplaty z úveru poskytované bankovými subjektmi. Pokiaľ ide o prípady, na ktoré v odvolaní poukázal žalobca, mohla byť priemerná výška úrokových sadziieb nižšia, než je tomu v prejednávanom prípade, pretože išlo o odlišné časové obdobia, v dôsledku čoho mohlo dôjsť k vyššiemu podstatnému prekročeniu odplaty obvykle požadovanej na finančnom trhu, preto i z uvedeného dôvodu sa už súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí zaoberal a bližšie poukázal tiež na štatistické údaje zverejnené Ministerstvom financií Slovenskej republiky o súhrnných informáciách o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch, ktoré štatisticky konštatujú celkovú situáciu na finančnom trhu v Slovenskej republike (a nielen v bankovom segmente). Na základe toho dospel k záveru, že pokiaľ úrokové sadzby obdobných spotrebiteľských úverov poskytovaných bankami (čo do výšky poskytovaného úveru a doby splácania) v čase uzavretia zmluvy o úvere boli vo výške 15,12 %, priemerná ročná RPMN bola vo výške 20,90% a žalobca uzavrel zmluvu o refinančnom úvere s nebankovou spoločnosťou, ktorá úročila poskytnutý úver úrokom vo výške 32 %, takto uvedená odplata nepredstavuje podstatné prevýšenie úrokových sadziieb poskytované bankami, keď sa jedná o úrok cca dvojnásobný, čo je vzhľadom na výšku úveru, dobu splácania, nízku mieru zabezpečenia úveru a subjekt poskytovateľa úveru úročenie primerané.

sp. zn. 3Cdo/36/2020 - 24. Pokiaľ ide o rozhodnutia dovolacieho súdu, v ktorých samotná výška dohodnutého úroku spôsobovala neprimeranosť úroku, možno v prvom rade poukázať na vyššie citované rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 57/2005. Predmetom posúdenia súdu boli dohodnuté úroky vyše 300 %, čo v danom prípade predstavovalo približne dvadsaťpäť násobok obvyklej úrokovej miery. Takto dojednané úroky je potrebné považovať za úroky dojednané v rozpore s dobrými mravmi. V uvedenom prípade nešlo o vzťah spotrebiteľský.

25. V ďalšom konaní, v ktorom síce tiež nešlo o vzťah spotrebiteľský, no o pôžičku medzi dvomi fyzickými osobami, sp. zn. 5 Cdo 26/2011, dovolací súd uviedol, že neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek.

26. V uvedenom rozhodnutí dovolací súd za takúto - podstatným spôsobom presahujúcu úrokovú mieru spôsobujúcu neplatnosť považoval dovolací súd, mieru prevyšujúcu 4-násobne až 5,5-násobne prevyšujúcich obvyklú úrokovú mieru v danom období: Vzhľadom na skutočnosť, že úroková miera dohodnutá medzi účastníkmi konania v zmluvách o pôžičke uzavretých dňa 14. júna 1998 a 3. júla 1998 takmer 4-násobne až 5,5-násobne (teda podstatne) prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, dospel odvolací súd k záveru, že takto dohodnutá výška úrokov v zmluve o pôžičke je zrejme neprimeraná a je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. V uvedenom prípade tiež súd na okraj uviedol, že posudzovanú výšku úrokov 48 % a 60 % považoval v nepomere k hypotetickým úrokom vo výške 20 % až 29 % (aké pôžičky však peňažný ústav v rozhodnej dobe neposkytoval).

27. Podobne najvyšší súd v konaní vedenom pod sp. zn. 1 MCdo 1/2009 zrušil rozsudky krajského a okresného súdu, keď tieto nezistovali, nezaoberali sa a neustálili, či obsah právneho úkonu, v ktorom je výška úrokov 60 % ročne, neodporuje dobrým mravom, aj keď sa účastníci právneho úkonu na výške úrokov dohodli. Za účelom určenia prípustnej miery úroku preto nariadil doplniť dokazovanie vyjadrením

minimálne jedného peňažného ústavu k výške úrokovej miery poskytovanej v peňažných ústavoch, až potom o žalobe rozhodnúť. V posudzovanom prípade išlo o vzťah spotrebiteľský.

28. Na druhej strane z novších rozhodnutí možno poukázať, že v konaní vedenom pred najvyšším súdom pod sp. zn. 1 Cdo 109/2019 žalovaný poskytol pôžičku v sume 15.000 eur, za dojednaný zmluvný úrok 36 %, ktorý mali vrátiť v splátkach po 450 eur mesačne (úroky) v lehote 12 mesiacov a s poslednou splátkou úroku bola splatná aj istina. Nakoľko išlo o zmluvu o pôžičke uzavretú medzi dvomi fyzickými osobami a na ich právny vzťah sa tak nevzťahovali ustanovenia § 52 a nasl. občianskeho zákonníka, súdy posudzovali dohodnutú výšku úroku vo svetle § 39 občianskeho zákonníka, pričom ju nepovažovali v rozpore s dobrými mravmi. Dovolací súd zhodnotil, že odvolacie súdy sa takýmto posúdením o. i. neodklonili od ustálenej praxe dovolacieho súdu.

29. Na základe uvedených rozhodnutí možno konštatovať, že dovolací súd v minulosti považoval za neprimeraný rádovo vyšší dohodnutý úrok ako úrok 28,68 % v posudzovanom prípade. Vychádzajúc z uvedených rozhodnutí podľa dovolacieho súdu nemožno považovať prístup odvolacieho súdu za správny, keď tento považoval dohodnutý úrok v zmluve o revolvingovom úvere za neprimeraný a v rozpore s dobrými mravmi (§ 39 občianskeho zákonníka).

30. Je síce pravdou, že v čase uzavretia zmluvy prevyšoval až trojnásobne - priemerné úrokové miery z úverov obchodných bánk pre rok 2003. No podľa dovolacieho súdu v posudzovanom prípade dohodnutý úrok vo výške 28,68 % nemožno považovať do takej miery neprimeraný, že by len na základe jeho výšky bolo možné urobiť záver o hrubom nepomere vzájomných plnení, a to i napriek skutočnosti, že v posudzovanom prípade išlo o vzťah spotrebiteľský.

31. V posudzovanom prípade je zrejmé, že žalovaná nie je bankou, no nebankovým poskytovateľom finančných služieb, pričom je všeobecne známou skutočnosťou, že nebankovní poskytovatelia finančných služieb poskytujú úvery klientom za vyššie úrokové sadzby než banky a tieto úrokové sadzby sa líšia aj podľa typu finančného produktu. Tak napríklad v prípade úverov na nákup nehnuteľnosti (hypoték) sú úrokové sadzby podstatne nižšie než u spotrebiteľských úverov a naopak v prípade revolvingových úverov, kontokorentných či kartových úverov sú úroky podstatne vyššie. V tejto súvislosti tiež možno poukázať na skutočnosť, že z dát Národnej banky Slovenska (dostupné na F.) - Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2012 (teda v čase vypovedania zmluvy žalobkyňou; tento druh dát k momentu uzavretia zmluvy neexistuje) vyplýva, že priemerná RPMN v prípade spotrebiteľských úverov prostredníctvom kreditných kariet bola 26,62 % (skutočnosť všeobecne známa, preto sa v zmysle § 186 ods. 1 CSP nedokazuje.). I keď je nepochybné, že RPMN nemožno v plnej miere stotožniť s výškou dohodnutých úrokov, v prípade revolvingového úveru tento údaj podľa dovolacieho súdu dotvára obraz toho, že úvery na kreditné karty, resp. revolvingové úvery patria dlhodobo k najdrahším druhom spotrebiteľských úverov a dohodnutá výška úroku 28,68 % p. a. je síce vysoká, no nedosahuje takú intenzitu a závažnosť, ktorá by spôsobovala rozpor dohodnutej výšky úroku s dobrými mravmi.

6.1. Žalobca uvádzal, že priemerná úroková sadzba na obdobný úver poskytnutý v období 09/2014 rezidentom eurozóny je 10,19 %. Podľa názoru súdu však správnym komparatívnym údajom je priemerná úroková sadzba za úvery poskytované spotrebiteľom v SR, ktorá je podľa F. za 09/2014 – 13,75% ročne a teda skúmaná úroková sadzba nedosahuje jej dvojnásobok.

6.2. Rovnako súd súhlasí aj s tou časťou vyjadrenia k žalobe zo strany žalovaného, ktorá sa zaoberá „odplatom“ za poskytnutý spotrebiteľský úver podľa § 53 ods.6 OZ, keďže zodpovedá aj rozhodovacej praxi KS v Prešove (1Co/2/2019 - 20. Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis (§ 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu predmetnej úverovej zmluvy).

21. Odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve (§ 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení platnom ku dňu uzavretia predmetnej úverovej zmluvy).

22. Odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok (§ 1 ods. 2 cit. nariadenia vlády).

24. V prejednávanej veci sa súd prvej inštancie neriadil dôsledne citovaným ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ani citovanými ustanoveniami nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Obmedzil sa na

zistenie úrokovej miery dohodnutej v predmetnej úverovej zmluve, ktorú porovnal s obvyklými úrokovými mierami (podľa štatistiky NBS) pri poskytovaní spotrebiteľských úverov bankami v rozhodnom období a po zistení rozporu t. j. značného prevýšenia úrokovej miery dohodnutej v predmetnej úverovej zmluve oproti obvyklej úverovej miere pri spotrebiteľských úveroch konštatoval neplatnosť dohody o úrokoch v danom prípade. Vo svetle vyššie uvedených právnych predpisov však tento postup nie je možné považovať za správny.

25. Súd prvej inštancie pri posudzovaní dojednaného úroku vo výške 25,12 % medzi účastníkmi predmetnej úverovej zmluvy sa riadil judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – uznesenie NS SR sp. zn. 1MCdo/1/2009 z 31.7.2009 a rozsudok NS SR sp. zn. 5Cdo26/2011 z 26.4.2012, z ktorých nepochybne vyplýva, že úroková sadzba dojednaná v úverovej zmluve, ktorá má charakter spotrebiteľského úveru, nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi, pričom tento rozpor s dobrými mravmi možno konštatovať tam a pri takej úverovej zmluve a úvere na základe nej poskytnutom, kde boli podstatne prekročené úrokové sadzby, ktoré sú poskytované bankami v rovnakom čase, ako v tom, kedy došlo k uzavretiu predmetnej úverovej zmluvy.

26. Súd prvej inštancie konštatoval, že v prejednávanej veci došlo k takémuto podstatnému prekročeniu dohodnutej úrokovej sadzby, nakoľko z webovej stránky Národnej banky Slovenska možno nepochybne zistiť, že priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny predstavovali v roku 2014 10,58 % a dojednaný úrok medzi sporovými stranami v prejednávanej veci vo výške 25,12 %.

27. Tieto zistenia však nie sú zistením najvyššej prípustnej odplaty v zmysle § 53 ods. 6 OZ, a to postupom, ktorý predpokladá § 1 a §1a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Judikatúra, o ktorú sa súd oprel je staršieho dáta a pochádza z obdobia, kedy Občiansky zákonník v ustanovení § 53 ods. 6 zakotvoval skúmanie odplaty obvykle požadovanej na finančnom trhu a nariadenie vlády nedefinovalo najvyššiu mieru odplaty. V tomto zmysle závery súdu prvej inštancie spochybňuje v odvolaní žalobca, ktorý poukazuje na to, že súd sa nezaoberal najvyššou prípustnou odplatom. Tejto argumentácii treba dať za pravdu, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie neďáva odpoveď na postup pri zisťovaní najvyššej prípustnej odplaty v zmysle danej právnej úpravy obsiahnutej o Občianskom zákonníku (účinnnej ku dňu uzavretia predmetnej úverovej zmluvy), a v tom treba vidieť jeho nepreskúmateľnosť, čo zakladá v zmysle vyššie uvedeného dôvodu na zrušenie tohto rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie v napadnutom rozsahu.

28. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie, aby žalobca, na ktorom leží dôkazné bremeno v rovine preukázanie, že neprekročil najvyššiu prípustnú mieru odplaty, tieto svoje tvrdenia náležite preukázal dôslednou analýzou daného úverového vzťahu založenou na aplikácii § 1 a § 1a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorú je potrebné podrobiť kritickému preskúmaniu zo strany súdu prvej inštancie a v prípade pochybností túto verifikovať vyžiadaním si odborného stanoviska od Národnej banky Slovenska tak, aby okolnosti, ako bolo dodržané ustanovenie § 53 ods. 6 OZ v predmetnom úverovom vzťahu, boli nepochybne zistené. V krajnom prípade bude možné vo veci nariadiť na trovy žalobcu aj znalecké dokazovanie za účelom objasnenia týchto podstatných okolností, ak by vykonanie iných(vyššie uvedených) dôkazov nebolo postačujúce. V tomto smere treba konštatovať, že so zreteľom na spotrebiteľský charakter prejednávanej veci nie je súd viazaný návrhmi strán na rozsah dokazovania (§ 295 CSP).

6.3. Žalovaný preukázal, že výška odplaty bola v súlade so zákonom.

Neprijateľné zmluvné podmienky.

Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia posudzovanej zmluvy dňa 05.09.2014

§ 52

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

§ 53

(1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

(2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

(4) Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,

d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,

e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,

f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,

g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,

i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,

j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,

l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,

m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,

n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,

o) oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,

p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,

r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní,

s) požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa,

t) požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa,

u) požadujú od spotrebiteľa, aby bol neprimerane dlho viazaný zmluvou aj keď pri uzavieraní zmluvy bolo zrejmé, že predmet zmluvy možno dosiahnuť v podstatne kratšom čase,

v) požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie,

(5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6Co/91/2011 - Ak si dodávateľ v inštančnom postupe používanie problémovej klauzuly neobhájí, je povinný bez ďalšieho zdržať sa jej ďalšieho (opakovaného, súvislého) používania vrátane uplatňovania plnení z takejto klauzuly. Takýto zákaz

explicitne vyplýva z ust. § 53a OZ. Nie je pritom významné, či iný súd by v rámci súdnej kontroly bol k dodávateľovi zhovievavejší alebo dokonca by priznal plnenie z takejto podmienky. Pri neexistencii databázy vyhlásených neprijateľných podmienok sa môže bežne stať, že iný súd plnenie pre zmenu prizná. Každopádne však ide o protiprávny stav, za ktorý je zodpovedný dodávateľ, ktorý na súdoch sústavne (porov. čl. 7 Smernice 93/13/EHS) plnenia z judikovaných neprijateľných zmluvných podmienok uplatňuje a doslova v nie dobrej viere „skúša“, ktorý súd mu plnenie prizná. Odvolací súd však, ako už bolo spomenuté, nepristúpil k opätovnému vyhodnocovaniu zmluvnej pokuty, pretože je právoplatne judikovaná ako neprijateľná a iný postup by len relativizoval ciele únie zabrániť súvislému používaniu nekalej klauzuly, ktoré má súd naplniť a nie svojou rozhodovacou činnosťou spochybňovať a popierať.

Podľa rozhodnutia NS SR sp. zn. 6Cdo/19/2018 - 14. V preskúmvanej veci dovolateľ opodstatnene namietal nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom. Táto nesprávnosť bola daná posudzovaním veci podľa nesprávnej právnej normy, a to podľa ustanovenia § 137 písm. c) C. s. p., ktorého použitie v danej veci neprichádzalo do úvahy. Žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) C. s. p. (predtým v zmysle § 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku). K tomuto právnomu záveru dospel aktuálne najvyšší súd už v rozhodnutí z 28. februára 2019 sp. zn. 6 Cdo 127/2017, v ktorom uviedol, že ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Vychádza totiž z predpokladu, že dodávateľ porušuje svoju povinnosť nepoužívať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Je založená na protiprávnom konaní dodávateľa voči spotrebiteľovi. Kladným rozhodnutím o takejto žalobe sa priamo nedeclaruje (ne)existencia práva, ale sa deklaruje existencia nečestnej podmienky, ktorá je v spotrebiteľskej zmluve od jej vzniku. Možno ju uplatniť len v prípade spotrebiteľskej zmluvy a odlišným je aj účel, ktorému má slúžiť (jej cieľom je zabrániť používaniu neprijateľnej zmluvnej podmienky).

K 1. napadnutej zmluvnej podmienke - „Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o hotovostnom úvere (ďalej iba „Zmluva“) a Zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej iba „Zmluva o úvere z karty“) sú úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. s kódom E.. Vy, ako klient svojim podpisom potvrdzujete, že ste úverové podmienky prevzali, ste s nimi oboznámený(á), sú Vám všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, považujete ich za dostatočne určité a prejavujete súhlas byť nimi viazaný(á).“

Predmetná zmluvná podmienka v rozpore s § 53 ods.4 písm.l) OZ neprípustne prenáša dôkazné bremeno prevzatia súčastí zmluvy a ich určitosť a zrozumiteľnosť na spotrebiteľa a preto je neprijateľná.

K 2. napadnutej zmluvnej podmienke v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. – hotovostný úver a revolvingový úver, v Hlave 5. Podmienky splácania úveru, § 4, v znení: „Ako variabilný symbol pre platbu splátok uvádzajte číslo zmluvy. Ak číslo neuviedete, nebudeme schopní platbu identifikovať a budeme to brať ako nezaplatenie splátky úveru so všetkými dôsledkami.“ poukazuje súd na rozsudok OS Prešov sp. zn. 24Csp/26/2017 zo dňa 04.04.2018 vo veci totožného žalovaného, ktorý určil, že „zmluvná podmienka uvedená v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. - hotovostný úver, k Úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 22.8.2011, v § 4 Hlavy 5. Podmienky splácania úveru v znení: “Klient je povinný ako variabilný symbol uvádzať číslo ÚZ, prípadne iný variabilný symbol písomne oznámený spoločnosťou. Neuvedenie správneho variabilného symbolu je považované za neuhradenie splátky úveru so všetkými s tým spojenými právnymi dôsledkami“ je neprijateľná.

Vychádzajúc z rozsudku KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 nepovažuje vec prejednávajúci súd za zmysluplné opätovne odôvodňovať neprijateľnosť zmluvnej podmienky už právoplatne judikovanej voči rovnakému dodávateľovi a preto v podrobnostiach odkazuje na citované súdne rozhodnutie, ktoré je žalovanému ako strane uvedeného sporu známe.

K 3. napadnutej zmluvnej podmienke uvedenej v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. – hotovostný úver a revolvingový úver, v Hlave 6. Podmienky zabezpečenia úverovej pohľadávky, § 1, v znení: „Dohodli sme sa, že ak sa oneskoríte so splácaním úveru, sme

oprávnení požadovať, aby Vám platca Vašej mzdy (ďalej iba „zamestnávateľ“) vykonával zrážku zo mzdy. Zrážka bude vo výške dvojnásobku pravidelnej mesačnej splátky stanovenej v zmluve (maximálne však vo výške pripúšťanej platnými právnymi predpismi), a to až do uhradenia dlžných splátok úveru.“ Predmetná zmluvná podmienka je napriek svojej závažnosti (mimosúdna exekúcia) v rozpore s požiadavkou transparentnosti uvedená iba v úverových podmienkach a nie v zmluve v užšom zmysle (ako dokumente, ktorý spotrebiteľ podpisuje), pričom hrozí, že unikne pozornosti spotrebiteľa. Toto jej umiestnenie bez osobitného odkazu v zmluve tak spôsobuje jej neprijateľnosť.

K 4. napadnutej zmluvnej podmienke uvedenej v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. – hotovostný úver a revolvingový úver, v Hlave 18. Sankcie účtované v dôsledku Vášho omeškania, § 1, v znení: „Ak sa omeškáte s úhradou splátky, máme právo Vám vyúčtovať a Vy ste povinný(á) nám uhradiť poplatok za upomienku vo výške 5 EUR v prípade prvej upomienky a 12 EUR v prípade druhej a ďalšej upomienky.“ poukazuje súd na rozhodnutie OS Prešov sp. zn. 7Csp/35/2021 zo dňa 13.10.2021, ktorým určil, že „zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o hotovostnom úvere a Zmluve o revolvingovom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 10.11.2012, a to v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., v Hlave 18. Sankcie účtované v dôsledku omeškania klienta, §1a § 2 v znení: V prípade omeškania klienta s úhradou splátky či splátky RÚ je Spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť Spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 5 Eur v prípade prvej upomienky a 12 Eur v prípade druhej a ďalšej upomienky. je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.“

Vychádzajúc z rozsudku KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 nepovažuje vec prejednávajúci súd za zmysluplné opätovne odôvodňovať neprijateľnosť zmluvnej podmienky už právoplatne judikovanej voči rovnakému dodávateľovi a preto v podrobnostiach odkazuje na citované súdne rozhodnutie, ktoré je žalovanému ako strane uvedeného sporu známe.

K 5. napadnutej zmluvnej podmienke uvedenej v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. – hotovostný úver a revolvingový úver, v Hlave 18. Sankcie účtované v dôsledku Vášho omeškania, § 2, v znení: „Ak sa omeškáte s úhradou splátky, máme právo Vám vyúčtovať zmluvnú pokutu vo výške 17 EUR, ktorú musíte uhradiť.“ poukazuje súd na rozhodnutie OS Prešov sp. zn. 7Csp/35/2021 zo dňa 13.10.2021, ktorým určil, že „zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o hotovostnom úvere a Zmluve o revolvingovom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 10.11.2012, a to v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., v Hlave 18. Sankcie účtované v dôsledku omeškania klienta, §1a § 2 v znení: „V prípade omeškania klienta je Spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť Spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 17 Eur.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.“

Vychádzajúc z rozsudku KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 nepovažuje vec prejednávajúci súd za zmysluplné opätovne odôvodňovať neprijateľnosť zmluvnej podmienky už právoplatne judikovanej voči rovnakému dodávateľovi a preto v podrobnostiach odkazuje na citované súdne rozhodnutie, ktoré je žalovanému ako strane uvedeného sporu známe.

Podľa § 153 C.s.p.

Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

V zmysle citovaného ustanovenia súd neprihliadal na vyjadrenie žalovaného došlé mu dňa 31.08.2022. Išlo o dupliku, na ktorú bol žalovaný vyzvaný v lehote 15 od doručenia výzvy, pričom táto bola doručená 18.07.2022.

Pokiaľ ide o náhradu trov konania, postupoval súd podľa nasledujúcich právnych predpisov:

Podľa § 251 C.s.p. - Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods.1 C.s.p. - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods.1 C.s.p. - O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalobcovi a žalovanému priznal súd nárok na náhradu trov konania v tých častiach, v ktorých boli úspešní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie.

Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p.

(1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.